

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 13. december 2018

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessent	Proces-skridt	Dato
C-458/15	K.P. Er opførelsen af Liberation Tigers of Tamil Eelam (herefter »LTTE») på den liste, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2580/2001 af 27. december 2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, for perioden fra den 11. august 2007 til og med den 27. november 2009 ugyldig, navnlig på grund af Rådets afgørelse af – 28. juni 2007 (2007/445/EF), – 20. december 2007 (2007/868/EF, som affattet ved berigtigelse af samme dag), – 15. juli 2008 (2008/583/EF) og – 26. januar 2009 (2009/62/EF) samt forordning (EF) nr. 501/2009 af 15. juni 2009?	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen	GA	19.12.18
C-40/17	Fashion ID 1. Er ordningen i artikel 22, 23 og 24 i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger	Justitsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Digitaliseringsstyrelsen Erhvervsstyrelsen	GA	19.12.18

	<p>(EFT L 281, s. 31, af 23.11.1995) til hinder for en national bestemmelse, som foruden databeskyttelsesmyndighedernes muligheder for at gribe ind og den berørtes retsmidler indrømmer forbrugerorganisationer beføjelse til at anlægge sag mod den krænkende?</p> <p>Såfremt første spørgsmål besvares benægtende:</p> <p>2. Er det i en sag som den foreliggende, hvor en person integrerer en programkode i sin internetside, som får brugerens browser til at rekvirere indhold fra en tredjemand og til dette formål videresende personoplysninger til denne tredjemand, den integrerende person, som er »den registeransvarlige« som omhandlet i artikel 2, litra d), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281, s. 31, af 23.11.1995), hvis han ikke selv kan påvirke denne databehandlingsproces?</p> <p>3. Såfremt andet spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 2, litra d), i direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at den regulerer ansvar og kompetence endeligt i den forstand, at den er til hinder for et civilretligt krav mod en tredjemand, som ganske vist ikke er »den registeransvarlige«, men som etablerer årsagen til behandlingsprocessen uden at påvirke denne? Hvis »legitime interesse« skal der tages udgangspunkt i i en konstruktion som den foreliggende i forbindelse med den afvejning, der skal foretages i henhold til artikel 7, litra f), i direktiv 95/46/EF? Er det interessen i at integrere eksternt indhold eller tredjemands interesse?</p> <p>5. Over for hvem skal det samtykke erklæres, som kræves i henhold til artikel 7, litra a), og artikel 2, litra h), i direktiv 95/96/EF, i en sammenhæng som den foreliggende?</p> <p>6. Gælder oplysningspligten i artikel 10 i direktiv 95/46/EF i en situation som den foreliggende også operatøren af en hjemmeside, som har integreret en tredjemands indhold og dermed etablerer årsagen til tredjemands behandling af personoplysninger?</p>			
C-216/17	<p>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato - Antitrust et Coopservice</p> <p>Sagen vedrører: 1) Kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, ikke er fastlagt? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares benægtende, kan artikel 2, stk. 5, og artikel 32 i direktiv 2004/18/E[F] samt artikel 33 i direktiv 2014/24/EU da fortolkes således, at det er tilladt at indgå en rammeaftale, hvor en ordregivende myndighed handler i eget navn og på vegne af andre specifikt angivne ordregivende myndigheder, der imidlertid ikke direkte deltager i indgåelsen af den nævnte rammeaftale; mængden af de ydelser, som de ordregivende myndigheder, der ikke indgår rammeaftalen, kan bestille ved</p>	Moderniseringsstyrelsen	Dom	19.12.18

	deres indgåelse af efterfølgende kontrakter baseret på denne rammeaftale, fastlægges med henvisning til deres sædvanlige behov?			
C-367/17	<p>S</p> <p>Sagen vedrører fortolkningen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1151/2012 af 21. november 2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer (herefter »forordning 1151/2012«) og Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 af 20. marts 2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer (herefter »forordning 510/2006«) EU-Domstolen forelægges følgende præjudicielle spørgsmål: 1) Skal afgørelsen vedrørende en ansøgning om ændring af specifikationen for en beskyttet geografisk betegnelse således, at opskæring og pakning af produktet (i den foreliggende sag Schwarzwälder Schinken) kun må ske i produktionsområdet, som er indgivet til den kompetente nationale myndighed den 15. februar 2007, træffes på grundlag af forordning nr. 510/2006, som gjaldt på tidspunktet for indgivelsen af ansøgningen, eller på grundlag af den nugældende forordning nr. 1151/2012? 2) Såfremt afgørelsen skal træffes på grundlag af den gældende forordning nr. 1151/2012: 2.1 a) Udgør den omstændighed, at en uhensigtsmæssig transport af produktet med henblik på videre forarbejdning (opskæring og emballering) til andre områder kan indvirke negativt på den autentiske smag, den autentiske kvalitet og holdbarheden, ud fra hensynet til kvalitetssikring af produktet en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for, at opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet? 2.1 b) Udgør regler for opskæring og emballering i specifikationen, som ikke går ud over gældende standarder for fødevarerhygiejne, ud fra hensynet til kvalitetssikring af produktet en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for, at opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet? 2.2 a) Kan det principielt anses for en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for en bestemmelse i specifikationen for en beskyttet geografisk betegnelse, hvorefter opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet, at de i så fald mulige (producent-)kontroller i produktionsområdet (artikel 7, stk. 1, litra g), sammenholdt med artikel 36, stk. 3, litra a), og artikel 37 i forordning nr. 1151/2012) giver mulighed for en større kontroltæthed og generelt en bedre sikring end (misbrugs-)kontroller som omhandlet i artikel 36, stk. 3, litra b), sammenholdt med artikel 38 i forordning nr. 1151/2012? 2.2 b) Såfremt delspørgsmål a) besvares benægtende: Er en anden vurdering berettiget, når produktet er et stærkt efterspurgt produkt også uden for regionen, som i væsentligt omfang opskæres og emballeres uden for produktionsområdet, selv om der hidtil ikke er konstateret konkrete tilfælde af misbrug af den beskyttede geografiske betegnelse som omhandlet i artikel 13 i forordning nr. 1151/2012? 2.3 Kan det anses for en tilstrækkelig produktspecifik begrundelse som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra e), i forordning nr. 1151/2012 for en bestemmelse i en specifikation for en</p>	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.12.18

	<p>beskyttet geografisk betegnelse, hvorefter opskæring og emballering kun må ske i produktionsområdet, at sporbarheden for det videreforarbejdede produkt ellers ikke er garanteret på sikker vis? Har det i denne forbindelse betydning, at a) sporbarheden skal sikres for fødevarer, navnlig animalske fødevarer, i henhold til artikel 18, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarer sikkerhed, sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 931/2011 af 19. september 2011 om de sporbarhedskrav, der i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 gælder for animalske fødevarer b) produktets sporbarhed skal sikres ved, at erhvervsdrivende, som videreforarbejder produkter, deltager i retligt frivillige, men i praksis obligatoriske private sikringssystemer? 2.4 Såfremt et af spørgsmålene nr. 1-3 besvares bekræftende: Kan eller skal det i en specifikation for en beskyttet geografisk betegnelse – som en mindre restriktiv foranstaltning i forhold til en obligatorisk tilbageflytning af opskæring og emballering til produktionsområdet – fastsættes, at forarbejdningsvirksomheder, som er beliggende uden for produktionsområdet, skal underkaste sig en kontrol ved de myndigheder og instanser, som i henhold til specifikationen er kompetente for kontrollerne i produktionsområdet (artikel 7, stk. 1, litra g), i forordning nr. 1151/2012)? 3) Såfremt afgørelsen skal træffes på grundlag af forordning nr. 510/2006 (det første spørgsmål), anmoder den forelæggende ret om, at de under det andet spørgsmål stillede spørgsmål besvares på grundlag af forordning nr. 510/2006, navnlig artikel 4, stk. 2, litra e), i denne forordning, sammenholdt med artikel 8 og ottende betragtning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1898/2006 af 14. december 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer.</p>			
C-374/17	<p>A-Brauerei</p> <p>»Skal artikel 107, stk. 1, TEUF fortolkes således, at der foreligger en støtte, der er forbudt i henhold til denne bestemmelse, når der i henhold til en medlemsstats lovgivning ikke opkræves afgift på erhvervelse af fast ejendom for en afgiftspligtig erhvervelse i forbindelse med en omdannelse (fusion), såfremt visse retssubjekter (virksomhed, der udøver kontrol, og et kontrolleret selskab) deltager i omdannelsedispositionen og det kontrollerede selskab har været helejet af den virksomhed, der udøver kontrol, inden for fem år før den retlige disposition og fem år efter den retlige disposition?«</p>	Skatteministeriet	Dom	19.12.18
C-375/17	<p>Stanley International Betting et Stanleybet Malta</p> <p>Sagen vedrører: A) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning som den ved artikel 1, stk. 653, i stabilitetsloven af indførte og de dertil hørende gennemførelsesretsakter, som fastsætter en eneleverandørmodel for koncessionshavere med henblik på afholdelsen af Lottospil, men</p>	Skatteministeriet	Dom	19.12.18

	<p>ikke for andre spil, tips og væddemål? B) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en udbudsprocedure, som fastsætter en udbudssum, der er væsentligt højere og ubegrundet i forhold til de krav til økonomisk-finansiell og tekniskorganisatorisk formåen, der fremgår af udbudsbetingelsernes punkt 5.3, 5.4, 11, 12.4 og 15.3 med henblik på tildelingen af koncessionen på Lotto-spil? C) Skal EU-retten – og navnlig etableringsretten, retten til fri udveksling af tjenesteydelser, direktiv 2014/23/EU samt princippet om forbud mod forskelsbehandling, gennemsigtighedsprincippet, princippet om fri konkurrence, proportionalitetsprincippet og kohærensprincippet – fortolkes således, at den er til hinder for en lovgivning, som i realiteten indebærer, at der opstilles et alternativ mellem at få tildelt en ny koncession og at fortsætte med at gøre brug af retten til fri udveksling af forskellige tjenesteydelser med væddemål på tværs af grænserne, hvilket alternativ følger af artikel 30 i udkastet til udbudsafteale, idet beslutningen om at deltage i udbuddet med henblik på tildeling af en ny koncession indebærer, at der må gives afkald på grænseoverskridende virksomhed, selv om Domstolen flere gange har fastslået, at denne virksomhed er lovlig?</p>			
C-598/17	<p>A-Fonds</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal en udvidelse af rækkevidden af en eksisterende skatteordning, som følge af at en skattepligtig med føje har påberåbt sig retten til frie kapitalbevægelser i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), forstås som en ny støtteforanstaltning, der ændrer en eksisterende støtte? 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, er den nationale rets udøvelse af opgaven i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF til hinder for, at den skattepligtige tildeles en skattefordel, som den skattepligtige gør krav på i henhold til artikel 56 TEF (nu artikel 63 TEUF), eller skal Kommissionen underrettes om en påtænkt retsafgørelse om tildeling af denne fordel, eller skal den nationale ret foretage eller træffe nogen anden handling eller foranstaltning i betragtning af den tilsynsopgave, den har fået tildelt i henhold til artikel 108, stk. 3, TEUF?</p>	Skatteministeriet	GA	19.12.18
C-681/17	<p>Slewo</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal artikel 16, litra e), i direktivet om forbrugerrettigheder fortolkes således, at de deri nævnte varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, også omfatter varer (som f.eks. madrasser), som ganske vist ved tilsigtet anvendelse kan komme i direkte kontakt med menneskekroppen, men som ved hensigtsmæssige (rengørings-)foranstaltninger fra den erhvervsdrivendes side atter kan gøres salgbare? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: a) Hvilke betingelser skal en vares emballage opfylde, for at der kan tales om en forsegling som omhandlet i artikel 16, litra e), i direktivet om forbrugerrettigheder? og b) skal de oplysninger, som den erhvervsdrivende skal give inden forbrugeren bindes af aftalen i</p>	Justitsministeriet Forbrugerombudsmanden	GA	19.12.18

	<p>henhold til artikel 6, stk. 1, litra k), i direktivet om forbrugerrettigheder, gives på en sådan måde, at forbrugeren med konkret henvisning til varen (her: en madras) og den anbragte forsegling gøres opmærksom på, at han mister sin fortrydelsesret, hvis forseglingen fjernes?</p>			
C-159/18	<p>Moens</p> <p>- Er den i nærværende tvist omhandlede omstændighed, dvs. benzinudslippet på en startbane, som førte til denne banes lukning, omfattet af begrebet »begivenhed« som omhandlet i præmis 22 i dom af 22. december 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), eller af begrebet en »usædvanlig omstændighed« som omhandlet i 14. betragtning til nævnte forordning, således som det er fortolket i dom af 31. januar 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), eller overlapper disse to begreber hinanden. - Skal artikel 5, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11. februar 2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 fortolkes således, at en begivenhed som den i nærværende tvist omhandlede, dvs. benzinudslippet på en startbane, som førte til denne banes lukning, skal anses for en begivenhed, som er et led i et transporterende luftfartsselskabs sædvanlige aktivitetsudøvelse og følgelig ikke kan kvalificeres som en »usædvanlig omstændighed«, der fritager det transporterende luftfartsselskab for forpligtelsen til at betale kompensation til passagerer i tilfælde af en lang forsinkelse på en flyvning, der foretages af dette fly. - Såfremt en begivenhed, som den i nærværende tvist omhandlede, dvs. benzinudslippet på en startbane, som førte til denne banes lukning, skal anses for en begivenhed, der udgør en »usædvanlig omstændighed«, følger det da heraf, at der for det transporterende luftfartsselskab er tale om en »usædvanlig omstændighed«, som ikke kunne have været undgået, selv om alle forholdsregler, der med rimelighed kunne træffes, faktisk var blevet truffet?</p>	Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	GA	19.12.18
C-572/17	<p>Syed</p> <p>1) Kan der, når varer med beskyttede motiver ulovligt udbydes til salg i en butik, foreligge en krænkelse af ophavsmandens eneret til spredning i henhold til artikel 4, stk. 1, i direktiv 2001/29, også for så vidt angår varer med lignende motiver, som er oplagret af den, som udbyder varerne? 2) Har det nogen betydning, at varerne er oplagret i tilknytning til butikken eller på et andet sted?</p>	Kulturministeriet	Dom	19.12.18